

תת"ע (עכו) 5496-05-24 - אינה בספלובה נ' מדינת ישראל

תת"ע (עכו) 5496-05-24 - אינה בספלובה נ' מדינת ישראלשלום עכו

תת"ע (עכו) 5496-05-24

אינה בספלובה

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[04.03.2025]

כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

החלטה

לפניי בקשה להורות על ביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקשת, וזאת מכח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ");

פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקשת ניתן ביום 03.06.2024 (להלן: "פסק הדין");

הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 20.02.2025.

דיון ומסקנות

המסגרת הנורמטיבית לדיון בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם קבועה בסעיף 130(ח) לחסד"פ. סעיף

130(ח) קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהעדר:

(1) קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון;

(2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003)(להלן: "עניין איטליא"); ע"פ

1318/07 אלטורי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 31.12.2007) וכן ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם

(6.1.2009).

את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

לאחר שעניינתי בנימוקי הבקשה ותגובת המשיבה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לביטול פסק הדין להידחות.

הוראת תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד - 1974 קובעת "חזקת מסירה" לפיה:
"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן".
יוצא איפוא כי די במשלוח ההזמנה לדין למען הרשום של המבקשת כדי להקים את חזקת המסירה;
למעלה מן הצורך אציין כי אישור מסירה חזר בציון "לא נדרש", דבר המהווה המצאה כדין וזאת כפי שנקבע כי ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018), שכן אדם הנמנע מלדרוש דבר דואר אשר נשלח לידי, אינו יכול להלין אחר כך על אי קבלתו ואי ידיעת תוכנו.
באשר לטענת המבקשת כי לא ידעה על מועד הדיון, הרי שאין בטענה זו כדי להועיל למבקשת שכן נקבע כי מכבר כי "אם נקבל באופן אוטומטי כל טענה בעלמא כי "לא קיבלתי את הזימון" או כי "אם הייתי מקבל את הזימון הייתי מתייבב לדיון", מבלי לתמוך טענה מעין זו בראיות או בהסברים מניחים את הדעת, נימצא חוטאים לרציונל שמאחורי הסעיף האמור, על כל המשתמע מכך. " (עפ"ת (מחוזי חיפה) 25991-10-22 איזגיאייב נ' מדינת ישראל (15.12.2022)).
לאור האמור לעיל, אני קובעת כי המבקשת זומנה כדין ולא עלה בידה להצביע על קיומה של סיבה מוצדקת אשר מנעה ממנה להתייבב לדיון.
באשר לעילת עיוות הדין, הרי שגם עילה זו אינה מתקיימת בענייננו.
המבקשת כלל לא כפרה במיוחס לה, כלל לא העלתה טענת הגנה, וכל שטענה היה כי עקב היותה עולה חדש לא הבינה מה עליה לעשות. מנגד, עינינו רואות כי כאשר המבקשת קיבלה הודעה לדבריה אודות החוב, היא הגיעה ישירות להיכל המשפט כדי להגיש בקשה לביטול פסק הדין ולחלופין ביטול תוספת הפיגורים; אדגיש כי על פי רע"פ סאלם אשר אוזכר לעיל, נדרש בעל דין הטוען לעיוות דין לבסס את טענתו ולפרט טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה; כאמור לעיל המבקשת לא עשתה כן.
לאור האמור, הבקשה נדחית ללא צורך בקיום דיון במעמד הצדדים (עניין איטליא).
לפנים משורת הדין, אני מורה על ביטול תוספת הפיגורים - המבקשת תשא אך ורק בתשלום הקרן.
המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.
זכות ערעור כחוק.
ניתנה היום, ד' אדר תשפ"ה, 04 מרץ 2025, בהעדר הצדדים.